

чатъ отъ окраската на висящите въ въздуха пъстри делвички. После, кацналото насѣкомо надуша една примамлива медовидна течностъ, която е прикрита въ дъното на делвичката. Насѣкмото полазва по едно улейче къмъ отвора на делвичката и лакомо надниква навътре. То е вече подмамено и свободно навлиза въ делвичката, за да вкуси отъ сладкия, но отровенъ нектаръ (медъ). Ако насѣкмото разбере изматата и поиска да се върне обратно, намира входа на делвичката плътно запушенъ. Спокойната нагледъ похлупка на каничката (петурката на листа), веднага следъ навлизането на насѣкмото въ делвичката, се свива и здраво притваря входа. Уловеното насѣкомо е въ ужасъ. То вижда какъ коварно е измамено, мжчи се да се освободи отъ капана, въ който е влѣзло, но всичко е напраздно. Въ капанчето многобройни власинки, дразнени отъ уловената муха, изпускатъ задушлива и лепкава течностъ. И, както при мухоловката, въ часъ—два тѣлото на насѣкмото се разлага и всички сокове се всмукватъ отъ многобройни жлезици навътре въ листа. Непентеса е добре закусилъ.

Следъ малко похлупката на делвичката се отваря, капанчето е спокойно, полюлява се тихо отъ вѣтреца и докачва нови жертви.

* * *

Чудновати растения сж росянката, мухоловката и непентеса, но тѣ не могатъ да съперничатъ съ истинските месоядни растения. Ето какво ни съобщаватъ въ голѣмото наше списание „Природа“ въ брой 1 отъ 1901 год., за такова едно чудновато месоядно растение, намѣрено въ горите на островъ Мадагаскаръ:

„Въ единъ Ню-Йорски вестникъ е напечатанъ следния интересенъ разказъ отъ единъ християнски проповедникъ, който билъ въ Мадагаскаръ, за да разпространява християнското учение.

По неговите думи, тамъ имало едно чудно месоядно растение (дърво), на което дивите идолопоклонски племена **МКОДИ** отдавали божи почести.